

ÜLESTÕUSMISAJA II PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Ap2 ,42-47)

Lugemine apostlite tegude raamatust:

Neil päevil olid kõik usklikud üha apostlite õpetuses ja osaduses, leivamurdmises ning palvetes. Kogu rahvas oli hirmul imetegude ja tunnustähtede pärast, mis sündisid apostlite läbi. Aga kõik usklikud hoidsid kokku, ning kõik nende omandus oli ühine. Nad müüsid ära oma vara ning jagasid raha igäühele nii palju kui ta vajas. Usklikud olid päevast päeva ühel meelel pühakojas, nad murdsid leiba oma kodudes ja sõid üheskoos ning olid rõõmsad ja üksmeelsed. Nad kiitsid Jumalat, ja kogu rahvas pidas neist lugu. Issand aga saatis nende hulka üha enam neid, kes pidid õndsaks saama.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps118 , 1.4. 13-14. 22-24 R:1a)

R: Tänage Issandat, sest tema on hea.

Tänage Issandat, sest tema on hea
ning tema heldus kestab igavesti.
Õelgu need, kes kardavad Issandat:
tema heldus kestab igavesti.

R:

Mind löödi ja tõugati, et ma kukuksin,
kuid Issand hoidis mind langemast.
Õelgu need, kes kardavad Issandat:
tema heldus kestab igavesti.

R:

Kivi, mille hooneehitajad ära põlgasid,
on nurgakiviks saanud.
See on päev, mille Issand on teinud,
rõõmustagem ja hõisakem selle üle.

R:

(Teine lugemine 1Pe1 ,3-9)

Lugemine püha apostel Peetruse esimesest kirjast:

Kiidetud olgu Jumal, meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa. Tema on meid oma suurest halastusest uuesti sündida lasknud elava lootuse sisse Jeesuse Kristuse surnuist ülestõusmise läbi, et me saaksime hävimatu, laitmatu ja kadumatu päranduse. See pärisosa on taevas tallele pandud teile, kes te olete usu kaudu Jumala väe läbi hoitud õndsuseks, mis aegade lõpul avalikuks saab. Sellepärast, olge rõõmsad – kuigi teid ehk lühikeseks ajaks proovile pannakse – et teie usk saaks läbi katsutud ning leitaks hinnalisem olevat kullast, mida küll tulega proovitakse, aga mis koos maailmaga kaob. Nõnda saate teiegi oma usu läbi osa kiitusest, kirkusest ja aust, siis kui Kristus ilmub. Teie ei ole teda küll näinud, kuid armastate teda siiski – usute temasse, ehkki te pole teda näinud. Aga uskudes te saate osa ülevoolavast rõõmust ja autäiusest, siis kui te saavutate usu eesmärgi: oma hingeõndsuse.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh20 ,29)

Halleluuja. Et sa mind oled näinud, Toomas, siis sa usud, kuid õndsad on need, kes ei näe, aga siiski usuvad. Halleluuja.

(Evangeelium Jh20 ,19-31)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Nädala esimese päeva õhtul, kui jüngrid olid riivistatud ukse taga, hirmust juutide ees, tuli Jeesus ja seisis nende seas ning ütles: “Rahu olgu teiega.” Ja kui ta seda oli öelnud, näitas ta neile oma käsi ja külge. Jüngrid said Issandat nähes väga rõõmsaks. Jeesus aga ütles taas: “Rahu olgu teiega. Nii nagu minu Isa on mind läkitanud, nõnda läikitan ka mina teid.” Ja kui ta seda oli öelnud, puhus ta nende peale ja ütles: “Võtke vastu püha Vaim! Kellele teie patud andeks annate, neile on need andeks antud; kellele te patud kinnitate, neile on need kinnitatud.”

Aga Toomas, üks kaheteistkümnest, keda hüüti Kaksikuks, ei olnud nende hulgas, kui Jeesus tuli. Ning jüngrid ütlesid temale: “Me nägime Issandat.” Aga tema ütles neile: “Kui ma ei näe tema kätes naelte jälgi ega pane oma sõrme naelte asemesse ja oma kätt tema külje sisse, siis ma ei usu.”

Kui kaheksa päeva pärast olid jüngrid taas toas ja Toomas oli ühes nendega, tuli Jeesus, olgugi et uks oli riivis, seisis nende keskel ja ütles: “Rahu olgu teiega!” Seejärel ütles ta Toomasele: “Pane oma sõrm siia ja vaata minu käsi; siruta oma oma käsi siia ja pane see minu külje sisse, ning ära ole uskmatu vaid usklik!” Toomas vastas ning ütles talle: “Minu Issand ja minu Jumal!” Aga Jeesus

ütles talle: “Et sa mind oled näinud, siis usud sa; õndsad on need, kes ei näe, aga siiski usuvad.”
Ja Jeesus tegi veel teistsuguseidki tunnustähti oma jüngrite ees, mida ei ole kirjutatud sellesse raamatusse. Aga need siin on kirjutatud, et te usuksite, et Jeesus on Jumala Poeg, ja et teil uskudes oleks elu tema nimes.
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, kui meil läheb hästi ja maailm meie ümber on rahulik, siis kaldume alateadlikult isegi uskuma, et tervis on inimese kallim vara. Sellest tunnistab tohutu nõudlus toidulisandite, imedieetide, jõusaalide ja eksootiliste ravimiteetodite järele. Kui aga meid ümbritseb kaos, kui meie elu on ohus, kui meie tervis võib hetkega kaduda ümberringi vihisevate kuulide ja langevate pommide läbi, või kui salakaval haigusetekitaja võib nakatada ka meid ja osutada tugevamaks kui meie keha, siis valdab meid hirm ja nõutus.

Pärast ilmselt vältimatut hirmu ja ärevuse perioodi hakkab inimene enamasti mõtlema teistmoodi. Oht füüsilisele tervisele muutub reaalseks ja tõuseb esiplaanile. See jagab inimese mõtted kahte suunda: esiteks lootuste õlekõrs, et kõik pöördub kunagi taas tagasi varasema muretu elu juurde, ja teiseks hirm surma ja igavese kohtu ees, mis samas mobiliseerib tegema korda oma elu, kahetsema oma patte ja tegema suuremeelseid tegusid.

Andku Jumal meile jõudu, et me hirmust ja ärevusest kiiresti üle saaksime ja täidaksime oma kristlasekohust.

Me palvetame Kyrie

Jutlus

Armsad õed ja vennad, saatuselöögid panevad meid küsima, kas usk Jumalasse võib aidata? Natuke veider küsimus, mis justkui eeldaks, et Jumal on olemas ainult selleks, et hättasattunud inimesi päästa, justkui sõltuks tema Jumal-olemine ja uskumisväärus ainult sellest, kas ta meid aitab või mitte. Kuid küsimus religiooni eesmärgist otsib kaugemas perspektiivis vastust meie elu mõttekusele tervikuna.

Kui elu kulgeb tavalist rada, siis lähetab ka sügavalt usklik inimene Jumala poole pigem südamlikke tänupalveid ja unistab natuke paremast elust, lubades Jumalat unistuste täitumise korral veelgi südamlikumalt tänada. Kriisiolukorras muutub maailm aga väga väikeseks ja keskendub küsimustele: kas ma pääsen, kas pääsevad mu lähedased, kas kõigest sellest, millesse ma olen

uskunud ja mida head teinud, piisab selleks, et pääseda vähemalt puhastustulle, et siis sealt jõuda kunagi ka Taevariiki, igavesse ellu. Siis muutuvad unistamised palveteks sõna otseses mõttes.

Tänases evangeeliumis on apostel Toomas kaugel sellest, et millestki unistada – ta isegi ei palveta. Mingit pidi on tema pettumus ja lootusetus meile väga tuttav, oi kui tuttav... Ja ega maailm ei ole sellest ajast ka palju muutunud. Moodsate aegade pankurid ja suur korporatsioonid mõtlevad isegi kriisiolukordades kasumile, et vaestest veel rohkem välja pigistada – isegi sõdade taga võib aimata kellegi huvi müüa relvi. Me teame, et suur osa kaupadest, mida me ostame, on toodetud vaestes riikides, kus inimestele makstakse palka, millega pole võimalik ellu jääda, või kasutatakse lapsorje – kõike seda vaid selleks, et keegi ennast tähtsaks pidav tegelane saaks hoobelda, kui palju tal miljoneid või miljardeid on.

Samasugused tunded elustusid ka Toomasel. Ta arvas, et peab taas leppima kõige selle jätkumisega, mille lõppu ta oli igatsusega oodanud: nimelt, et rooma vallutajad ei tarvitaks kohalike kallal vägivalda ega nõuaks makse, ning et oma rahva korrumppeerunud ülemkiht ei kasutaks usku Jumalasse eneseupitamiseks. Jeesus oli andnud nii palju lootust, näidanud isegi võimet imesid teha... ja äkki nii kuulsusetu lõpp... Toomas oli valmis vajuma hukatuse auku, uskuma, et ka taevariigis pole talle kohta, et sealgi ootavad teda mingid kavalad variserid, kes on suutnud ära moosida nii inglid kui Jumala enda, või siis lausa saatana jumalaks valinud. Toomas polnud kaotanud mitte ainult oma usu, vaid ka tema lootus oli kadunud. Teda valdas jõuetus ja enesehaletsus. Kuid seda suurem oli tema rõõm, kui ta sai veenduda – mitte ainult uskuda, vaid lausa käega katsuda –, et kurjus ja rumalus ei võida igavesti.

Armsad õed ja vennad, praegu kestev koroonaviiruse karantiin võib vahel juhtida meidki meeleheite äärel. Nüüd saavad ka nooremad inimesed aja jooksul tunnetada, et religioon on oma olemuselt mitte ajaviide, vaid hädavalik kriisiprogramm. Usk kui kriisiprogramm annab meile jõudu leida üles elu põhiväärtused ja oma vaimsed ellujäämisinstinktid, mis juhivad meid inimlikkuse ja igavese elu poole. Me kõik peame nüüd läbima selle pimedate oru, et tunda Jumala kätt meid välja tõmbamas hukatuse august. Temalt me ju ootame, et ta annaks meile võimaluse parandada oma vigu veel selles elus, või siis kahetseda neid teispoolsuse künnisel ja pälvida pattude andeksandmine igavikus. Aamen.